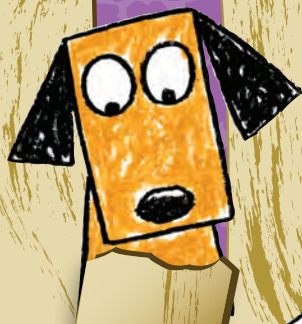

PÁLCIKA- KUTYA

ÉS A
FAGYI

Tom Watson

Még sohasem volt
ilyen meleg, és
a kutyusok még
soha nem voltak
ilyen éhesek...

A hőmérséklet csak
emelkedik, Pálcikakutyát és a barátait
pedig elönti a forróság. Valami hűvösre
van szükségük... mondjuk egy hideg
jégkrémre ezen a meleg nyári napon.

„Pálcikakutya a legokosabb négylábú a világon, mindig tudja, mi a megoldás.” Maja

„Ezeknek a kutyáknak mindig kalandos az életük, egy percig sem unatkoznak.” Fanni

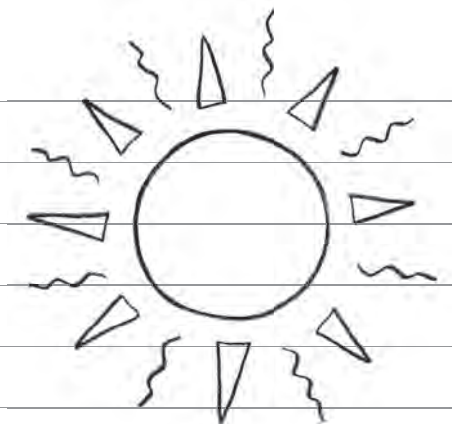
„Hihetetlenül aranyosak ezek a kutyák, Pindúr a legbátrabb, Nelli a legkedvesebb, Blöki a legszétszórtabb, Csikos pedig a legpötyösebb.” Márk

Tom Watson

PÁLCIKA- KUTYA / ÉS A FAGYI

— részlet —

1. fejezet

MENEKÜLÉS A HŐSÉG ELŐL

Nagyon-nagyon meleg volt.

Pálcikakutya, Csíkos és Pindur gyors enyhülésre vágyott ebben a nagy hőségben.

Blöki pedig éppen akkor tért vissza a partaktól, hogy felfrissülést hozzon nekik.

Csuromvizes volt. Nem szólt semmit, csak egyszerűen odasompolygott egészen közel a többiekhez. Mindannyian ismerték a szokásos eljárást. Végül is az elmúlt órában ez volt Blöki negyedik útja a patakhoz. Pálcikakutya, Csíkos és Pindur pedig készen állt.

Akkor Blöki rázkódni kezdett. Először lassan kezdte: bozontos bundájából nagy vízcseppeket fröcskölt a többiekre. De azután annyira felgyorsult a rázkódási sebessége, és egész teste olyan erősen reszketett és rángatózott, hogy a mancsa körül a száraz porból kis barna felhők képződtek. Ennek az élénk rázkódásnak köszönhetően

Blöki nem nagy patakvízcseppekkel, hanem finom, hűsítő párával szórta be a barátait.

Ők pedig megkönnyebbülten felsóhajtottak, amint megéreztek az enyhet adó hűsítést.

– Milyen csodálatos érzés – suttogetta Csíkos, amikor Blöki végül abbahagyta a rázkódást.

– Sohasem tudom megunni ezt az illatot – jelentette ki Pindur.

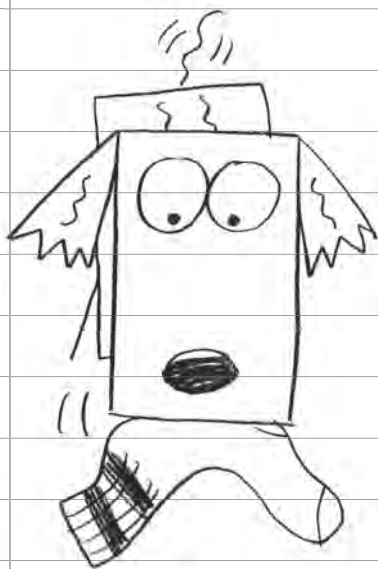
Pálcikakutya élvezte az átmeneti hűsölést. Neki is ugyanúgy kellett egy kis szünet ezen a száraz, forró napon, mint bárki másnak. – Blöki, ismét köszönjük! Valóban nagyszerű érzés – hálálkodott, majd hozzátette: – Gyerünk, srácok! Segítsünk

neki megmenteni néhány holmit! Ez a legkevesebb, amit tehetünk.

Pindur és Csíkos azonnal segített Pál-cikakutyának összeszedni mindazt, ami Blöki bundájából a vízzel együtt kiröpült. Fölszedtek egy szétnyomott pingponglabdát, egy kék jelölőtollat, két üvegkupakot és egy ócska, szürke zoknit. Mindezt visszaadták Blökinek, aki az összes holmit – az ócska, szürke zoknit kivéve

– betömökölte a bundájába. A zoknit elvitte egy bükkfa árnyékába, és rágcsálni kezdte.

Pindur és Csíkos egy öreg tölgyfa árnyékában hűsölt.

Pálcikakutya pedig egy lombos juharfa alá telepedett le. Blöki rázkódásával ellenében ez az árnyék csak kicsit segített. Mindnyájukat gyorsan újra elöntötte a forróság.

– Pálcikakutya – szólalt meg Pindur. – Kéne valamit tennünk ez ellen a hőség ellen!

– Nem sokat tehetünk – vélekedett Pálcikakutya, aki szemlátomást visszafogott hangerővel beszélt, hogy ezzel is energiát spóroljon. Még csak oda sem fordult Pindurhoz. – A csatornacsőlakásomban még melegebb van, mint itt kint. Ott nem mozog a levegő. Nem fogunk sehol sem jobb árnyékot találni. Szerintem lemehetnénk a patakhoz, és ihatnánk még egyet, az mindig segít egy kicsit.

Rosszul vagyok a patakvíztől – mondta Csíkos zaklatottan. – Túl homokos és kavicsporos. Ilyen napon, mint ez, még csak nem is hideg.

– Gyerünk, keressünk valami új vizet – javasolta Blöki. – Talán sikerül egy jobb helyet találnunk valahol.

Pálcikakutya elgondolkodott. – Hmm, új vízforrást? Tisztábbat, hidegebbet? Azt hiszem, jó ötlet!

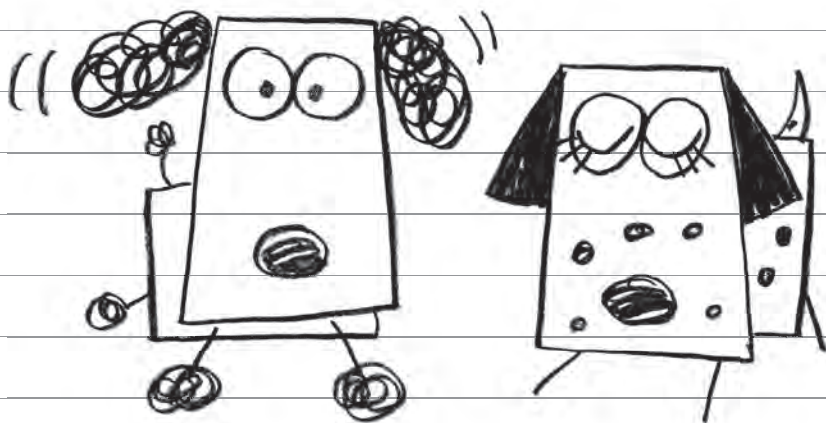
– Tényleg? – kérdezte Blöki. – Valóban?

Pálcikakutya bólintott. – Csak várjuk meg, hogy Nelli ideérjen, azután majd körülnézünk.

– Hallottátok, srácok? – kérdezte Blöki

Pindurt és Csíkoszt. Őszinte izgalom érződött a hangjából. – Pálcikakutya azt gondolja, hogy új vízszerező helyet kellene találnunk. Az én ötletem volt! Hallottátok, hogy én javasoltam?

Pindur bólintott, és Csíkos behunyta a szemét.

– Megint egy remek ötlet, ami tőled származik – suttogta Blöki magának, miközben kicsit körbeforgott az árnyékban.

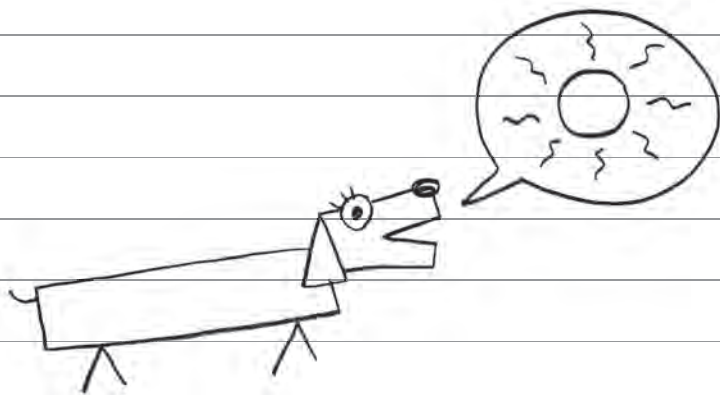
– Az öreg Blöki megint győzedelmeskedik!

Pálcikakutya örömmel látta Blöki lelkesedését. Még nagyobb örömmel vette észre, hogy néhány pillanatig egy véletlenül odakeveredett nyári szellő suhan át az erdőn. Pálcikakutya behunyta a szemét, és várta Nellit.

Nem kellett sokáig várnia.

2. fejezet

NEM LENNI SEHOL

Nelli hamarosan megjött az erdőn át, és belépett Pálcikakutya csatornacsőlakása előtti kis tisztásra. A juharfa alatt találkozott Pálcikakutyával.

– Érzitek, micsoda hőség van? – kérdezte Nelli, miközben lehuppan a földre.

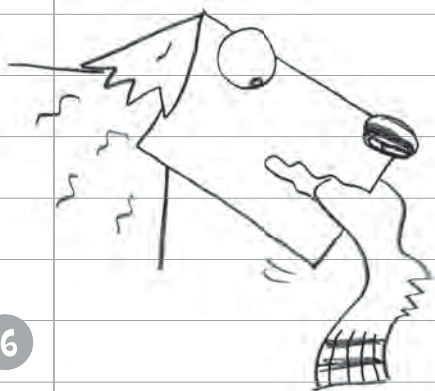
– Ne is juttasd az eszünkbe – sóhajtott Csíkos.

– Hol voltál? – szólalt meg Pindur a tölgyfa alól.

– Sehol – válaszolta Nelli, és lihegve tette hozzá: – Olyan nagy a hőség!

– Mondtam, hogy ne juttasd eszünkbe –
– jajdult fel Csíkos. Valóban nagyon fel-
dúlnak látszott. – És hogy lehattél volna
sehol? Teljes képtelenség!

Pindur egyetértően bólogatott.

Blöki nem tö-
rődött az egész
beszélgetéssel.
Már végigrágta

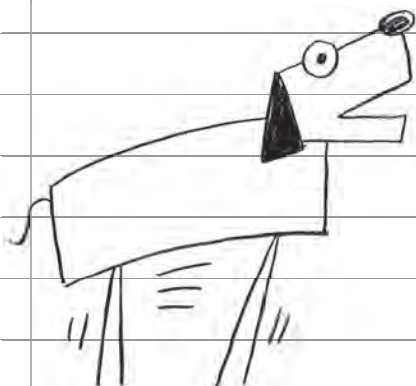
az ócska, szürke zokni sarkát, és most a lábujjak környékével foglalatzkodott.

– Nézd – mondta Csíkos Nellinek. – Nem muszáj megmondanod, merre jártál. A te dolgod. De azzal egyet kell értened, hogy nem lehettél „sehol”.

– Bizony – erősítette meg Pindur. – Ezt el kell fogadnod!

Nelli állta továbbra is a földön pihent. Nem felelt, de a tekintetét Pálcikakutyára emelte, aki ott volt mellette. Mintha a szeme azt mondaná: „Mindenáron be akarom bizonyítani, hogy egyiküknek sincs igaza, de nem tudom, hogyan. Tudsz segíteni?”

Pálcikakutya felfogta az üzenetet, és arra gondolt, hogy túl nagy a forróság ilyen

parttalan beszél-
getéshez. Egy kel-
lemesebb, hűvö-
sebb napon remek
– még szórakozta-
tó is – lehetne. De

nem ma. Nem ebben a hőségben.

– Csíkos és Pindur, figyeljeteK ide! Tegyetek
meg nekem gyorsan egy szívességet, jó? –
kérte azután. Csak álldogált, és nyújtóztat-
ta a lábát. Tudta, hogy mindjárt elindulnak.
– Amikor hármat számolok, bemásznátok
ti ketten a csatornacsőlakásomba? Ez nem
verseny vagy ilyesmi. Csak azt szeretném,
hogy egy pillanatra bemenjeteK. Oké?

Furcsa kérés volt, de sem Pindur, sem Csí-
kos nem látott benne semmi károsat. Bó-
lintottak, hogy jelezzék, meg fogják tenni.

– Egy, kettő... – kezdett számolni Pálcikakutya, majd rövid szünetet tartott. Várt. Pindur és Csíkos készen állt arra, hogy elinduljon a tölgyfa árnyékából Pálcikakutya lakhelyére, de még mozdulatlanul vártak a jelre. Pálcikakutya akkor így szólt:
– Felejtsetek el, srácok! Tulajdonképpen nem is akarom, hogy odamenjete!

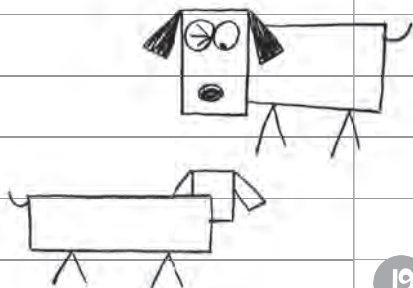
– Nem? – kérdezte Csíkos.

Pálcikakutya megrázta a fejét.

– Miért nem? – kérdezte Pindur.

– Egyszerűen csak meggondoltam magam

– felelte Pálcikakutya, és Nellire kacsintott, majd odafordult Csíkoshoz

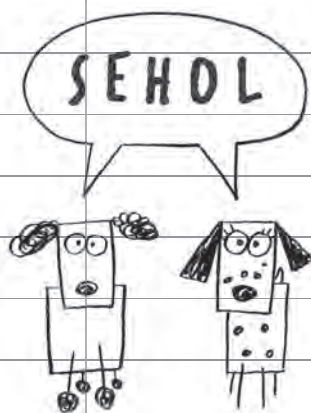

és Pindurhoz. – Kérdezhetek tőletek valamit?

Mindketten bólintottak.

– Srácok, hol voltatok?

Csíkos Pindurra pillantott, ő pedig Csíkosra. Aztán mindketten Pálcikakutyára néztek, megvonták a vállukat, és egyszerre felelték. – Sehol!

– Igen!! – kiáltott föl Nelli, és elkezdett föl-le ugráncázni. – Tudtam, hogy Pálcikakutya be tudja bizonyítani! Tudtam, hogy be tudja! Ti ketten éppen most mentetek „sehová”!

– Várj egy pillanatot, várj egy pillanatot! –
mondta Csíkos.

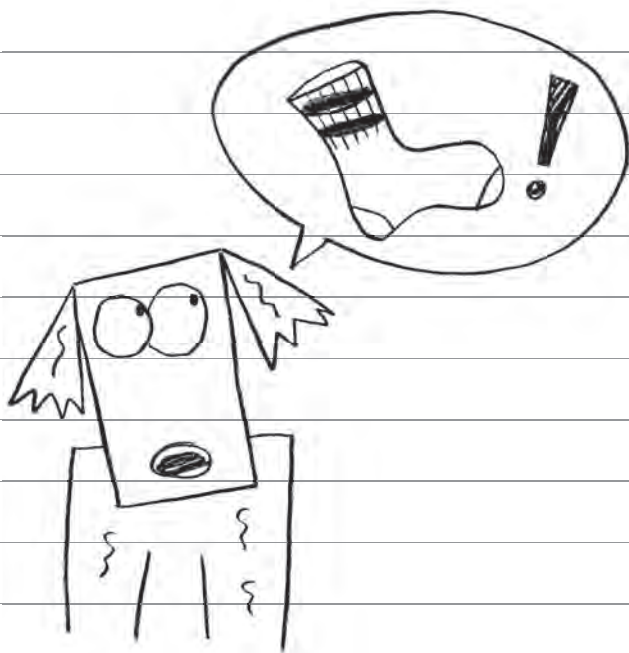
– Nincs ez így rendjén. Olyan, mint egy
varázsszó vagy valami ilyesmi – jelentette
ki Pindur, és megrázta a fejét. – Pontosan
ez az: varázsszó!

Csíkos Blöki felé fordult azt remélve,
hogy ő majd segít. Odaszólt neki: – Blöki,
mit gondolsz minderről?

Blöki fölemelte a fejét. A többi kutya
túl messze volt ahhoz, hogy láthassa, de
szürke és fehér szálak lógtak ki a szája
sarkából. Blöki szemlátomást nagyon ko-
molyan vette a kérdést. Kissé balra bil-
lentette a fejét, mintha olyasvalamit fon-
tolgatna, ami nagyon mélyen érinti.

– Nos, mit gondolsz? – kérdezte ismét Csíkos.

– Azt hiszem – jelentette ki Blöki –, ez volt a legjobb stoppolt zokni, amelyet valaha is ettem.

Pálcikakutya elmosolyodott, és így szólt a többiekhez: – Gyerünk, keressünk valami finom, hideg vizet!

Nelli könnyed, boldog, virgonc lépésekkel követte Pálcikakutyát.

Pindur és Csíkos – örömben, hogy véget ért a beszélgetés – szintén lelkesen követték.

Blöki is örömmel csatlakozott hozzájuk. Mindenáron találni akart valamit, ami segít az ócska, szürke zokni utolsó szálait leöblíteni.